II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 23. marts 1998

om indgåelse af konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker

(98/685/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen deltog på Fællesskabets vegne i forhandlingerne med henblik på indgåelse af konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker; konventionen blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 18. marts 1992 i Helsingfors;

formålet med konventionen er at beskytte mennesker og miljø mod industriulykker, der kan forårsage grænseoverskridende virkninger, og fremme aktivt internationalt samarbejde mellem de kontraherende parter før, under og efter denne type ulykker;

indgåelse af konventionen er et led i Fællesskabets deltagelse i internationale foranstaltninger til miljøbeskyttelse, som det blev anbefalet af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, i deres resolution af 1. februar 1993 om Det Europæiske Fællesskabs femte handlingsprogram på miljøområdet [3];

i overensstemmelse med principperne i traktatens artikel 130 R, er risikostyring i forbindelse med større uheld med farlige stoffer af største betydning for alle medlemsstater på grund af de grænseoverskridende virkninger for miljø og mennesker af industriulykker med sådanne stoffer;

Rådets direktiv 82/501/EØF af 24 juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter [4] og Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer [5] sigter mod at forebygge, at der opstår risiko for større uheld og at begrænse følgerne af sådanne uheld for mennesker og miljø; disse direktiver indeholder bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde;

Fællesskabet bør derfor godkende konventionen;

---

[1] EFT C 267 af 3.9.1997, s. 60.
[2] EFT C 339 af 10.11.1997, s. 26.
[3] EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.
[4] EFT L 230 af 5.8.1982, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
[5] EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

for visse stoffer som brom, methanol, oxygen og miljøfarlige stoffer er de tærskelmængder, der er fastsat i Rådets direktiv 96/82/EF, forskellige fra dem, der er anført i del 1 i bilag I til konventionen;

det vil for de ovenfor nævnte stoffer ikke være muligt for Fællesskabet at anvende de ovenfor nævnte tærskelmængder; for at konventionen kan godkendes, må der derfor fremsættes nogle forbehold;

for at konventionen kan træde i kraft så hurtigt som muligt, bør de medlemsstater, der har undertegnet den, snarest muligt afslutte deres procedurer for ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen, for at Fællesskabet og medlemsstaterne kan deponere deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker godkendes herved på Fællesskabets vegne med de forbehold, der er anført i bilag I.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Fællesskabets vegne at deponere godkendelsesinstrumentet i FN's Generalsekretariat i overensstemmelse med konventionen. I forbindelse med deponeringen af godkendelsesinstrumentet og forbeholdene i bilag I deponerer nævnte person eller personer den i bilag II anførte kompetenceerklæring.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 1998.

På Rådets vegne

M. MEACHER

Formand

BILAG I

FORBEHOLD

Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater anvender i deres indbyrdes forbindelser konventionen i overensstemmelse med Fællesskabets interne regler.

Fællesskabet forbeholder sig derfor:

i) for så vidt angår de tærskelmængder, der er anført i del I, nr. 3, 4 og 5, i bilag I til konventionen, at anvende en tærskelmængde på 100 tons for brom (meget giftigt stof), på 5 000 tons for methanol (giftigt stof), og på 2 000 tons for oxygen (brandnærende stof)

ii) for så vidt angår de tærskelmængder, der er anført i del I, nr. 8, i bilag I til konventionen, at anvende tærskelmængder på 500 tons (risikosætning R50–53 (*): »meget giftigt for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«) og på 2 000 tons (risikosætning R51–53 (*): »meget giftigt for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«) for miljøfarlige stoffer.

(*) Stoffer, der klassificeres ifølge Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 196 af 16.8.1967, s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/56/EF (EFT L 236 af 18.9.1996, s. 35).

BILAG II

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB I HENHOLD TIL ARTIKEL 29, STK. 4, I KONVENTIONEN OM GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER AF INDUSTRIULYKKER, OM KOMPETENCE

I overensstemmelse med EF-traktaten er målene og principperne for Fællesskabets miljøpolitik navnlig bevarelse og beskyttelse af miljøkvaliteten og af menneskers sundhed gennem forebyggende foranstaltninger. Med disse mål for øje har Rådet vedtaget Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter, der er erstattet med Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer. Disse instrumenter har som formål at forebygge større uheld med farlige stoffer og begrænse virkningerne heraf for mennesker og miljø og dækker de områder, der er genstand for konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker. Fællesskabet underretter depositaren om ændringer i dette direktiv og anden yderligere relevant udvikling på det område, der er omfattet af konventionen.

Med hensyn til anvendelsen af konventionen er Fællesskabet og dets medlemsstater ansvarlige inden for deres respektive kompetenceområder.